Ч. 132 Середа 14 (27) червня 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Вінчанє архикнязя Франца Фердинанда д'Есте. — Посол Герольд о становищи Чехів. — Хіньска війна).

Сими днями видано у Відни двірске оповіщене, котре повідомляє, що дня 28 червня о годині 12 в полудне відбуде ся в цісарскій палаті в присутности архикнязів, найвисших двірских достойників, тайних радників і міністрів торжественне зложенє присяги через Найдост. Архикнязя Франца Фердинанда д'Есте в руки Є. Вел. Цісаря. — Corresp. Wilhelm довідує ся приватно, що то торжественне зложенє присяги відбуде ся з причини вінчаня Архикнязя з ґр. Софією Хотек і відносить ся до становища єго будучої жени і потомків. — З нагоди того близького вінчаня пише Fremdenblatt: Народи австро угорскої Монархії приймають ту постанову Наслідника Престола з найбільшим заінтересованем і задивлюють ся на неї з чисто людского становища. Єго Цїс. і Кор. Високість має право сказати, що іде за голосом серця. З тої сторони треба признати силу самовідреченя Найдост. Архикнязя, котрий приносить жертву так що-до відношеня будучої жени яко Цісаревої, як також що-до наслідства Престола для евентуальних потомків з того супружя. Відповідно до Габсбурґского закона домового Найд. Архикнязь зрікає ся всяких прав наслідства для Потомків, як і прав для Своєї жени, а то раз на все, щоби оминути всяких непорозумінь. Найд. Архикнязь дає тим добрий примір для народів Монархії, що придержує ся строго приписів закона Найв. Дому.

П. др. Герольд обговорював оногди на зборах молодоческого клюбу в Карвіні послідні події в парляменті. Цілею змагань німецких сторонництв було — по думці бесідника — розбита давної більшости і цілковите відокремлене правиці. Політичним кругам Австрії хотіли они накинути переконанє, що при їх помочи можна обструкцию дуже легко здавити, але саму борбу з обструкциєю лишили сторонництвам правиці. Коли всякі переговори о залишенє обструкциї розбили ся, Яворский узнав правицю за неїстнуючу і розбиту. Житє утвореної під проводом дра Кербера більшости для порядку дневного було дуже коротке, бо Кербер, не спитавши ся навіть сеї більшости о раду і не повідомивши еї про свої наміри, замкнув сесию. Замкненє сесиї було моральною побідою ческої обструкциї і зломанем геґемонії Німців. Головною причиною, для котрої Чехи не можуть згодити ся на правительственний проєкт язикового закона, є то, що проєкт не увзглядняє рівнорядности обох язиків. Чехи ніколи не згодять ся на те, аби німецкий язик узнано за язик для зносин. По полеміці з промовою Грабмайра, бесідник заявив, що тяжко відгадати, як в будучности уложать ся відносини. Говорять о абсолютизмі, розвязаню палати, октройованю язикового закона, а навіть федералїстичної реорґанїзациї держави. Бесідник однак сумніває ся, чи правительство, носить ся з такими далекими плянами. Як се звичайно діє ся в Австриї, правительство буде глядіти виходу при помочи яких дрібних средств. Як в будучности будуть заховувати ся Чехи, бесідник не хоче сказати, бо уважає тут потрібну певну резерву. Се однак певна річ, що октройованє язикового закона стрітить ся у Чехів з як найбільшим і рішучим опором. Більшість в парляменті мала за мало енерґії, аби перевести свою проґраму. Одну тілько лишила по собі заслугу, а іменно се, що усунула брутальну гегемонію Німців. — Збори висказали ческому клюбови довірє і ухвалили лишити єму цілком вільну руку.

З Хіни надходять все ще суперечні вісти і не звістно нїчого певного. Одно лиш стало ясним для европейских держав, а то, що в Хіні мають до діла не лиш з ворохобниками але й з правительством, котре веде отверту борбу і явно стоїть вже по стороні „кулаків". Тієнтсін все ще в облозі Хінців а про войска під проводом Сеймура нема ніякої чутки. Посольства в Пекіні, як звідтам доносять, ще держать ся, але ворохобники все ще облягають їх.

Новинки.

Львів дня 26-го червня 1900.

— **Вступні іспити до І. і приготовляючої кляси в рускій ґімназиї в Перемишли** на слідуючий шкільний рік (1900/1901) відбудуть ся сего року в днях 14 липня 1900 перед фериями і 1,

---

80)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого виданя.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Малі судна розбігли ся вітрами а з дрожачої руки хлопця при кермі випав цьвіт льотосу. Страшна потвора кинулась мітю на Озіріса, убила его при помочи своїх товаришів, вкинула тіло в мумійну скриню, а ту знов в озеро, котре понесло плаваючу домовину як би якою чародійною силою [1]). Тимчасом Ізіс виратувала ся на однім із тих малих суден на беріг і бігала разом з дівицями, що так само як і она вийшли з суден, простоволоса і голосно заводячи понад водою довкола озера. Они всї серед дивно трогаючих сьпівів і танців, шукали тіло погибшого, а дівчата при тім вимахували на всї боки чорними бісосовими хустками [2]). — Та й молодці не дармували, лиш витанцьовуючи і тарахкаючи тарахкавками, лагодили дорогоцінну домовину для пропавшого десь тіла божка. Коли вже була готова, сполучили ся они з женьскою дружиною заводячої Ізіси, та ходили з нею берегом понад воду і шукали та сьпівали жалібні пісні.

Нараз почув ся тихий голос з якихсь невидимих уст, котрий чимраз голоснійшим сьпівом сповіщав, що струя Середземного моря понесла тіло божка до Гебаля [3]) в далекій Фенікії.

Той сьпів, котрий син Нейтготепа, що був зі мною, називав „вітром чутки", тронув мене до самої глибини душі.

Ледви що Ізіс почула ту веселу вість, як зараз скинула з себе ту жалібну одіж і в супроводі своєї повабної дружини засьпівала веселу пісню радости. Чутка правду казала, бо подруга знайшла дійстно при північнім березі [4]) озера саркофаґ і тіло свого мужа. Коли обоє привезено на беріг, кинулась Ізіс на тіло свого улюбленого мужа, стала кликати его по імени, цілувала мумію по тисяч разів, а молодці увили тимчасом для него гробницю з цьвітів льотосу і галузок блющу.

Коли саркофаґ зложено до гробниці, покинула Ізіс місце смутку і пішла шукати свого сина. Она знайшла его на всхіднім кінци озера, де я вже давнійше добачив був чудно красного хлопця, котрий з многими своїми ровесниками забавляв ся оружием. Він представляв тепер дорастаючого Горуса.

Підчас коли матір радувала ся своєю красною дитиною, дав ся знову почути грім, котрий давав другий раз знати, що надходить Тіфон. Та потвора кинулась на цьвістисту могилу своєї жертви, вихопила еї із саркофагу,

---

[1]) Автор повісти відступив трохи від оповіданя Плютарха, після котрого Тіфон хитростию спонукує Озіріса до того, що він кладе ся в домовину.

[2]) Бісос або бісус (Byssus) звали ся в старині тонесенькі вироби з бавовни.

[3]) Місто звістне більше під грецкою назвою Біблос.

[4]) Плютарх розповідає так про знайдене тіла: Домовину обріс був верес (Erica), котрим король з біблос підпирав свій дах. То довідала ся Ізіс від якогось чудесного подуву чутки та прийшла до Біблос, де заплакана і бідно убрана, сіла собі коло кернички і до нікого з людий не відзивала ся; лиш служниці королевої полюбила і була для них ласкава, заплітала їм волосе і натхнула їх якимсь чудесним запахом, яким сама пахла. Коли королева побачила свої служниці, забажала побачити ту якусь чуженицю, від котрої волося і тіла віяло таким амброзийским запахом, та казала еї закликати. Незадовго заставила еї плекати свою дитинку. Ізіс плекала єї в той спосіб, що вложила дитині свій палець в уста. Відтак перекинула ся она в ластівку і літала довкола стовпа, заводячи жалібно. Наконець з'явила ся богинею і зажадала, щоби їй дали той стовп; витягнула его легонько зпід даху, і видовбала з него домовину Озіріса, котрого серед плачу забальсамовала і т. д. — Ізіс знаходить зовсім природно тіло свого мужа на півночи. Для історії мітольоґії есть важною річию, що тут знаходить ся звязь межи Фенікією а Египтом.

[5]) Після Діодора розрубував Тіфон тіло Озіріса на 26 куснів, котрі розділював поміж тількож своїх товаришів; Плютарх розказує згідно з памятниками, що лиш на 14 частий.

2 вересня 1900 по феріях. Родичі і опікуни дїтий зголошуватись мають в Дирекциї гімназияльній о один день перед іспитом і принести з собою: а) метрику ученика (неминучо), б) сьвідоцтво шкільне, (коли ученик ходив до школи), в) сьвідоцтво щепленої (в передпослїднїм році) або відновленої віспи.

— **Іспит зрілости.** В коломийській руській гімназиї відбував ся іспит в днях 18, 19 і 20 червня під проводом ц. к. інспектора краєвого шкіл середних п. І. Левицкого. Результат сего першого іспиту був слїдуючий: Здали з відзначенем: Гаврилюк Ілїя, Даниш Никифор, Джердж Данило, Лецкий Володимир і Мисевич Василь; здали іспит дальше: Вонсуль Володимир, Гаморяк Віктор, Городецкий Павло, Гузар Роман, Галай Іван, Дурделла Григорий, Перфецкий Євгеній, Петришак Йосиф, Руденьский Ярослав і Чесник Матій. Двом абітуриєнтам позволено повторити іспит по феріях з одного предмету. — Всїх учеників в VIII. клясі було 18, з тих один не прийшов до іспиту не з власної вини. — Дня 21-го червня по благодарственім богослуженю роздано абітуриєнтам сьвідоцтва торжественно в присутности запрошених представителїв властий і гостий учителїв і учеників висших кляс.

— **Іспит зрілости в руській гімназиї в Перемишли** відбув ся в днях 15—21 червня с р. До іспиту приступило 31 абітуриєнтів. З них здали з відзначенем: 1) Гадзевич Онуфрий, 2) Зїлиньский Іван, 3) Лисяк Михайло, 4) Литиньский Адам, 5) Петровский Володимир Роман, 6) Павлюх Гнат, 7) Січиньский Мстислав; з добрим поступом: 8) Билиньский Кость, 9) Борис Антін, 10) Граб Володимир, 11) Гучко Андрій, 12) Залїтач Мирон, 13) Зеліб Артур Омелян, 14) Кульчицкий Станислав, 15) Лопачак Николай, 16 Макаревич Осип, 17) Паславский Николай, 18) Петрик Мирон, 19) Петровский Володимир, 20 Сабат Андрій, 21) Савицкий Осип, 22) Сьвіґляк Євстахій, 23) Шехович Іван, 24) Ямиьский Клим, 25) Ліськовевич Омелян, 26) Лїсний Петро. Двох абітуриєнтів одержало поправку по феріях, двох репробовано, а один відступив від іспиту задля недуги.

— **Про пожар в Любини** пишуть нам звідтам: В новинках „Народної Часописи" з дня 6 (19) червня 1900, ч. 125, поміщено опис акциї ратункової при огни в купелевім заведеню в Любіни, в спосіб, котрий не згоджає ся з правдою, а притім кривдить пожарників з Любіня, котрим властиво належить ся подяка за злькалїзоване грізного огню. Они то перші були при огни, а маючи справну і старанно утримувану сикавку і 3 вози з бочками, при достаточній скількости води з 3 жерел сїрчаних і з поблизкої ріки, злькалїзовали огонь, заки ще сторожа огнева з Городка і з Черлян прибули. Ті послїдні приїхали по 11 годині і занял . ся гашенем горіючих ще бальків, кроков і т. п. Беручи чинну участь в гашеню огню, мав я нагоду придивити ся докладно цїлїй акциї ратунковій, і мушу з признанем заявити, що пожарники і селяни наші, спільно з двірскою і закладовою службою, дуже ревно заняли ся гашенем огню, а найчиннїйшими були слїдуючі пожарники з Любіня: Петро Маґоцкий, Дмитро Баран, Андрух Маґацкий, Стефан Кміт, Василь Яцишин, Михайло Маґоцкий і Іван Сусуловский. Вкінци мушу запримітити, що жадного недужого не виносили на простиралах, бо не було потреби.

М. Домазар.

— **Самоубийство.** Вчера вечером відобрав собі житє вистрілом з револьвера о. Григорий Прешляк, катихит при школї ім. св. Антонія у Львові. Причиною самоубийства був нервовий розстрій. Покійний в послїдних днях нїчого не спав і був дуже роздразнений. Мав 32 лїт і був безженний.

— **Огнї від грому.** Дня 15-го с.м. в полудне ударив грім в стодолу господаря Ів. Манастирского в Добрівлянах коло Дрогобича і забив свиню, що побіч пасла ся. Огонь перенїс ся на хату сусїдного господаря і она також згоріла. Рівночасно згоріла стодола в сусїднім селї Воли Якубовій, котру також запалив грім. Постерунок жандармерії був дуже дїяльний в обох случаях пожежи

— **Огонь.** В селї Теґевчичах, сокальского повіта, знищив огонь 21 будинків. Шкода 13.500 зр. була обезпечена на 6 720 зр. — Огонь навістив вчера місто Пільзно в західній Галичинї. Між иншими згорів також будинок, де містило ся староство.

— **Не аби який весїльний дарунок.** В церкви сьв. Анни (лат. обряда) у Львові мало відбути ся оногди вінчанє якогось Франця Годованця. Молода пара ішла урадована сьмілим кроком до престола, коли нараз зпосеред публики виступила якась женщина і положила малу дитину на ступенї перед престолом. Пан молодий аж остовпів з перестраху а его будуча супруга мало не зімлїла. Женщина, поклавши дитину, вибігла з церкви і щезла. Показало ся, що батьком дитини був пан молодий а матірю его давна наречена, котрій він обіцяв, що оженить ся з нею, а тамчасом оженив ся з другою. Зведена женщина не хотїла робити нїякого голосного скандалу, і принесла лиш молодому яко весїльний подарунок его власну дитину. Сьвященик дав о тім знати до поліциї а дитиною заопікував ся комісарият.

— **„Краєвий Союз кредитовий"**, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові (ринок ч. 10, І. поверх в домі „Просьвіти") приймає вкладки ощадности в довільній висоті і опроцентовує на $4^1/_2$%. Один уділ членьский в „Краєвім Союзі Кредитовім" виносить 50 корон; кождий член може мати більше уділів. При вплачуваню першого уділу належить зложити також вписове в квоті 2 корони на фонд резервовий. Від уділів членьских виплачує „Краєвий Союз Кредитовий" за рік 1899 дивиденду в висоті 5%. — Призбираних гроший уживає „Краєвий Союз Кредитовий" на заосмотрюванє руских товариств кредитових потрібним засобом капіталу оборотового, як також на переведенє користних парцеляций.

— **Помер** о. Максим Артимович, парох в Руді, стрийского деканата, в 48-ім роцї житя, а в 21-ім сьвященьства.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: З днем 1 червня с. р. отворено поміж стациями Розенбурґ і Ґарс-Тунав на шляху Зиґмундсгерберґ-Гедерсдорф новий перестанок „Каммеґг" для руху особового і пакункового. Білети їзди можна набувати у п. Франца Штавфер коло самого перестанку. Пакунки надає ся в поїздї за доплатою.

порубала мумію на чотирнайцять кусників [5]) та серед голосу сурм і гуку громів розкинула на березї понад водою.

Коли Ізіс вернула знов до могили, не застала там більше нїчого лиш вівялі цьвіти і порожний саркофаґ; але на березї озера горіли на чотирнайцяти ріжних місцях чотирнайцять огнів чудними красками. Позбавлена свого мужа бігала з своїми дївицями до тих огнів, підчас коли молодцї сполучили ся з Горусом і під его проводом завели на противнім боцї озера борбу з Тіфоном.

Я не знав, на що насамперед дивити ся і що насамперед слухати. Тут завела ся серед гуку громів і голосного звуку труб страшна битва, з котрої я не міг очий спустити, чекаючи, як она закінчить ся; там сьпівали миленькі голоси жіночі такі пісні, що они аж за серце ловили а при тім відбували ся чаруючі танцї, бо Ізіс при кождім огни що запалакотїв, знаходила часть тїла свого мужа і обходила тепер сьвято радости.

Коби то так ти, Зопіросе, був видів тоті танцї! Не маю слів, щоби тобі описати новабність рухів тих дївчат анї не можу вам наглядно переповісти, як они розбігали ся в розладї, щоби нараз в рівнесеньких рядах станути против себе і в однїй хвили з нового порядку зробити як найбільший порядок. При тім з тих крутячих ся рядів блискало раз пораз проміне сьвітла, бо кожда з танцюючих мала на плечах межи лопатками зеркало [6]), котре при танцю блискало, а коли танцюючі ставали, то в них подвоювали ся образи дївиць.

Ледви що Ізіс знайшла передпослїдну [7]) часть тїла Озіріса, як вже з противного берега озера понесли ся тріюмфуючі звуки труб і залунали пісні.

Горус побив Тіфона і вступив тепер, щоби увільнити свого батька, в отверту браму від підземного сьвіта, котрий отворив ся на західній сторонї озера, де его стерегла люта самиця нїлевого гіпопотама [8]).

Тепер роздали ся милі звуки гарф і флетів та підходили щораз близше, воздухом понесли ся небесні запахи, понад гаєм стало розходити ся щораз яснїйша рожеве сьвітло, і з отвертої брами підземного сьвіта вийшов Озіріс, котрого вів за руку его побідоносний син. Ізіс кинулась на шию освободженого, воскресшого із мертвих свого мужа, дала красному Горусови знову в руку цьвіт льотоса замісьть меча і стала сипати цьвітами та овочами, підчас коли Озіріс сів собі під бальдахіном обплетеним блющем і приймив поклони всїх духів землї і підземного сьвіта.

Дарій замовк; але замість него відозвала ся Родопіс і сказала:

— Дякуємо тобі за твоє хороше оповіданє, але ми би знали тобі в двоє вдяку, як би ти нам пояснив значінє того дивного видовища, котре преці не може бути без якогось висшого значіння.

— Ти добре здогадуєш ся — відповів Дарій — але я мушу мовчати о тім, що знаю, бо я присяг ся Нейтотепови, що не скажу нїчого [9]).

— То може сказати тобі — спитала Родопіс — яке значінє я підсуваю тому видовищу по всїляких натяках Пітаґораса і Онуфіса? — Менї здає ся, що Ізіс то благодатна земля, Озіріс то вогкість або Ніль, Горус то молода яр, а Тіфон то паляча все посуха. Благодатна земля, позбавлена родючої сили, шукає заводячи свого улюбленого мужа, котрого знаходить знову на холоднїйшій півночи, там, де Ніль впадає. Наконець Горус то молода горяча сила, що виринула і побідила Тіфона або посуху. Озіріс був лиш завмер, так як завмирає урожайність, він вийшов із підземного сьвіта і запанував знову з своєю женою, богатою в плоди землею, над благословенною долиною Нілю.

— А що убитий бог був темний в підземнім сьвітї, — засьміяв ся Зопірос, — то ему на кінци сеї чудачної історії били поклони всї жителї Гаместеґану, Дузака і Ґоротмана [10]), чи як там назвати тії помешканя цїлої египетської арий душ!

— То помешканє називає ся Аменті [11]) —

[6]) Ті танцї з зеркалами описує дуже красно англійский учений Муре (Th. Morre); але годї сказати про них щось певного.

[7]) Послїдний член, Фалюс, шукала на дармо. Тіфон кинув его в ріку. Тогди зробила Ізіс штучний член і так завела обряд Фалюса, котрий, як то Еберс здогадує ся, занесено з Азиї до Єгипту.

[8]) Нїмецкий египтольоґ Лепсіює уважає то звіря, що стерегло входу до підземного сьвіта, а котре буває звичайно з'ображане сидячи перед Озірісом, за самицю гіпопотама або водокомоня (водного коня), котрий жиє в Нїлю. Впрочім представляє оно також суку, що годує песята або львицю. Звичайно буває то якась мішанина, котра має в собі щось подібного і до гіпопотама. Може то від того зьвіряти пішов Кербер (цербер, триголовий пес, що стеріг підземний сьвіт або гадес), котрого придавано також Серапісови. На славній статуї Серапіса в Серапею в Александриї має адский пес три голови.

[9]) Коли Геродот розповідає про Озіріса в містериях, то каже: „Та сьвятиня присьвячена тому, котрого імя тут назвати уважаю собі гріхом". А в иншім місци: „Хоч я й богато знаю о тих містериях, то все-таки мовчу про них з глубокою почестию".

[10]) Гаместеґан = після віри давних Перзів місце на тамтім сьвітї для тих, котрих добрі дїла рівноважились зі злими; Дузак = гадес, ад або пекло; Ґоротман = перский рай. Віра в сім небі настала здаєсь аж далеко пізнїйше.

[11]) Підземний сьвіт, по египетски „аменті", дословно „захід", есть царством смерти, де заходить душа по смерти тїла, як сонце по заходї. В однім гієрогліфічнім письмі, походячим з часу

Від 15 червня до 31 серпня с. р. будуть переходити щоденно на шляху Яверніґ Барцдорф Гайнерсдорф ще 4 нові поїзди мішані а ваґ. особові з возами II. і III. кляси. Розклад їзди згаданих поїздів подано вже в окремім оголошеню ц. к. Дирекциї зел. державних в Оломуньци.

Телеґрами.

Льондон 26 червня. Після донесень з Шанґаю спішить кн. Туанови на поміч 60.000 уоружених людий з провінциї Печілї.

Майнц 26 червня. З причини ювілею Ґутенберґа, відбув ся тут величавий похід, в котрім взяло участь 3000 осіб.

Вашинґтон 26 червня. Міністерство війни приготовило ся з причини подій в Хіні на всякі можливости.

Петербург 26 червня. Вчера відбув ся похорон ґр. Муравйова в присутности царскої пари, родини і всяких достойників.

Сайґон 26 червня. Французский военний корабель „Вобан" і два кораблї транспортові відплили до Хіни з 500 вояками і одною батериєю.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Оповістка.

При надходячих жнивах і озимих засївах поручає ся добрі млинки до чищеня збіжа „Новий модель" власної роботи, дуже тревалї, котрі чистять збіже всякого рода за помочию движимих сит. Цїни дуже низькі. Млинок о 6 ситах 50 К. (25 зр.); сильний о 8 і 12 ситах 60 К. (30 зр.) і 70 К. (35 зр.). Сита величини 42 × 50 центим. При замовленях прошу о точну адресу. Іоан Плейза в Турці під Коломиєю. — Сьвідоцтва як найлїпші до услуг. Одно із многих: З купленого мною, у Вашій робітни зладженого млинка до чищеня збіжа єсьм вповнї вдоволений. — Білявинцї 22 січня 1900. О. М. Баричко, душпастир.

Туз. в К.: То Ви зле зробили, що замісць до лїкаря удали ся насамперед о пораду до нас. Соромливість в таких случаях єсть зовсім неоправдана і можете за ню тяжко відпокутувати. Лїкаря нема чого соромити ся. То єго дїло і він не вас першу анї не послїдну буде видїти. Недуга єсть того рода, що без докладного Вас оглянення не можна нїчого знати а тим менше порадити. З Вашого листу навіть не можемо зрозуміти що єсть, бо кажете лиш, що Вам докучає за часте видїлюване мочи. Хоробу треба докладно описати і розповісти та показати перед лїкарем де болить, що болить, як болить, при якій нагодї, які суть обяви і т. д. Недужий часто не знає як то сказати, але лїкар випитує і піддає гадки, наводить на можливі ознаки хороби. Того всего ми не можемо зробити; з чотирох слів не пізнаємо ся на хоробі а радити на щось чого не знає ся, було би не лиш дуже по дурному але й не совістно. Ми здогадуємо ся, що можуть бути два случаї хороби у Вас: або Вас пре до видїлюваня і при тім чуєте якийсь біль, якесь різанє в стороні міхура; або не можете здержати, і моч сама відходить. В першім случаю може бути якась хороба міхура, н. пр. катар міхура і тогди роблять добре теплї купелї, в потребі горячі оклади і т. д.; в другім случаю може бути якесь ослаблене мязів або нервів міхура або якісь инші місцеві хиби, котрі можна би пізнати аж по докладнім огляненю. Занедбана хороба може стати ся невилїчимою, а тогди треба уживати відповідного способу (губка, посудинка на ремінчику), котрий би ловив видїлювану моч. Отже послухайте нашої ради: не встидайте ся лїкаря, лиш зараз по перечитаню сего підіть до него та порадьте ся, а навіть як би потреба то поїдьте і на клїніку до Львова. — **Гомер:** Дуже трудна рада, бо у Львові ще труднїйше удержати ся як де на провінциї, бо тут не десятки анї не сотки але тисячі людий чекає на яке місце, на якесь занятє, о якусь пополудневу писарку тут трудно, бо більше, коли не все у всїх канцеляриях робить ся перед полуднем. Наша гадка була би така: Не намагати ся до висших студий. В нинїшних часах практичний фах, але добре вибраний, може скорше довести до цїли і до доброго забезпеченя будучности. Остаточно може бути, що десь би удало ся Вам примістити ся, але чи ми то можемо знати де і коли. У Львові на час вакаций не дістанете також нїчого, противно, ті, що сидять у Львові шукають на провінциї. Можна би може щось і тут дістати, але звістно, треба сидїти на місци, знати тутешні відносини і уміти щось вишукати або таки мати щастє. — **П. Ш. в Ст.:** Ну, від того, що богато читаєте голова Вам не лиш не стовстіє анї не спухне. Як би так, то нам би голова мусїла була вже давно стати така як ратуш у Вашім містї. Коли то не хоробливий стан, то вистане мити раз на тиждень теплою водою і жовтком: змочити добре голову, відтак розтерти жовток або й два на цїлій голові, добре розтирати помежи волосєм, і наконець добре сполокати та обтерти на сухо. Коли би стан був хоробливий, то треба порадити ся якого доброго лїкаря. Гадаємо однакож що само часте митє раз на тиждень вистане. **І. Б. в Ван.:** Сїдла виробляє фірма: Роздол Станісл. Львів, площа Марийска, ч. 6, а торби і всїлякі прибори мисливскі можна дістати у фірми: Дзїковский Альфр. ул. Кароля Людвика 1. і Пелецкий Стан. площа Марийска, ч. 2. (Дальші відповіди пізнїйше).

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди.

сказав Дарій жартуючи собі; істория пари божків уявляє не лиш житє природи, але також і житє людскої душі, котра, скоро тіло помре, як ось убитий Озіріс не перестає нїколи і дальше жити.

— Ну, спасибі за то — сказав Зопірос; — я собі то запамятаю на случай, як би я мав в Єгипті померти. Але на другий раз мушу за всяку цїну бути на тім представленю.

— Та й я би так сказала — відозвала ся Родопіс — бо й старого бере цїкавість.

— Ти бо не старієш ся! — перебив Дарій старушцї. — Твоя бесїда так само осталась красна як і твоє лице а твій дух такий ясний як і твої очи.

— Вибачай — сказала Родопіс, як колиб не чула сих облесних слів — що я тобі перебю, але при слові „очи" приходить менї на гадку лїкар від очий Небенхарі, а у мене така вже слаба память, що мушу тебе спитати о него, щоби не забути. Я якось не чую нїчого про того чоловіка, котрого штуцї благородна Касиндана так богато завдячує.

— Бідний чоловічиско! — відозвав ся Дарій. — Вже підчас походу до Пелюзиюм уникав всїх і не хотів говорити навіть з своїм земляком Онуфісом. Лиш єго старому і худому помічникови вільно ще було єго послугувати і зносити ся з ним. Але по битві він зовсім змінив ся. З урадованим лицем станув перед королем та просив єго, щоби єму вільно було іти з ним до Саіс і там вибрати собі на невільників двох горожан того міста. Камбізес не міг відмовити нїякій просьбі добродїя своєї матери і дав єму повновласть до того. Прийшовши до резиденциї Амазиса побіг він зараз до сьвятинї Нейти, велів арештувати старшого вроя, котрий ще до того станув був на чолї ворожих Персам людий, та якогось ненавистного єму лїкаря від очий і сказав їм, що за кару за то, що попалили єму якісь письма, будуть они від тепер невільниками на цїле житє у якогось Перза, котрому він їх продасть і що там будуть робити найнизшу службу. Я був свідком тої події і кажу вам, що я сам задрожав перед Єгиптянином, коли він то казав своїм ворогам. Але Нейтготеп вислухав єго спокійно і сказав, коли Небенхарі замовк: Коли ти нерозумний сину ізза твоїх спалених письм зрадив вітчину, то зділав ти то так само несправедливо як і нерозумно. Я беріг старанно твої цїннї дїла і зложив їх в нашій сьвятини та післав повну відпись до Теб. Ми не казали нїчого спалити, лиш листи Амазиса писані до твого батька і стару без вартости скриню. Псамтік і Петамон дивили ся, як то горіло і постановили при огни із вдячности за твої письма і яко відшкодоване за твої папери, котрі ми на жаль мусїли спалити, щоби уратувати Єгипет, побудувати тобі і для твого роду нову гробницю в містї усопших. На єго стїнах можеш побачити хорошо вимальовані образи тих богів, котрим ти посьвятив ся і знайдеш найсьвятїйші слова із книги усопших та богато красних образів, що відносять ся до тебе [12]).

Лїкар поблїд і казав насамперед показати собі свої книги, відтак свою нову прекрасно уряджену гробницю, пустив своїх невільників на волю, котрих мимо того яко увязнених повели до Мемфіса та пішов заточуючись як пяний до дому і заєдно ловив ся рукою за чоло. Тут написав він завіщанє і зробив спадкоємцем цїлого свого майна внука старого слуги Ґіби, а відтак удаючи, що чогось нездужає, поклав ся на постіль. На другий день знайшли вже єго неживого. Отроїв ся страшним соком ростини стріхнос!

(Дальше буде).

Птолемеїв. назива ся царство смерти просто „гадес".

[12]) Задля браку місця в слїдуючім фейлетонї.

— „**Краєвий Союз кредитовий**" видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників	аркуш	по	5 сот.
2. Замкненя місячні	„	„	5 „
3. Інвентар довжників	„	„	5 „
4. „ вкладників	„	„	5 „
5. „ удїлів	„	„	5 „
6. Книга головна	„	„	5 „
7. „ лїквідацийна	„	„	5 „
8. „ вкладок щадничих	„	„	6 „
9. „ удїлів членьских	„	„	5 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10, І. поверх.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI

Ілюстрована часопись для женщин.

БЕЗПЛАТНО

4 томи повісти

Клим. Юноши **„Внучок“** — А. Мечника **„Ованес Огана“** — К. Лясковского **„Зужитий“** — Ст. Аріеля **„Улуди“**

за кождий чверть рік том

одержать як „ПРЕМІЮ“ передплатники галицкі.

„TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI“ в будучім 1900-тім, а в 42-ім році істнованя буде виходити під тим самим як доси літератским напрямом, з задержанєм і на будуче дотеперішного отрудкинтва в специяльних відділах видавництва.

MODY PARYSKIE

(2.000 рисунків і 12 великих аркушів з кроями і взірцями робіт жіночих) і

GOSPODARSTWO DOMOWE,

завдяки котрим наша часопись независимо від заспокоєня потреб ума образованої женщини, запевнює їй практичну хосенність ствердженої вартости.

Обітниць богатих на слова, заповідань улїпшень і реформ, якими визначують ся більше менше всї проспектові оголошеня, уникали ми доси з принципу. Тим менше могли би ми уживати їх тепер, коли читаюча публика відповіла на проявлений в Tygodnik-у напрям дійстними доказами признаня, становлячими для редакциї цінну заохоту до постійности на обібраній дорозі.

Одинокою обітницею з нашої сторони, а радше сказавши, одиноким зобовязанем, яке приймаємо, єсть стояти і дальше на основі тих пересьвідчень, котрі нинї вільно нам вже уважати тревалим звеном між часописию а читателями, а подаючи їм інформациї з проявів дійстного житя, вибирати зпоміж них лише ті, яких вартість і вплив на суспільність власну або чужу признаємо. Ту задачу хочемо виповнити як доси без тіни упереджень, сторонничої ненависти і взгляду на личний інтерес.

То всьо, що вільно нам нинї сказати о дусї і напрямі нашої праці на будуще.

Не спускаючи з уваги печаливого і безперервного постійного забезпеченя сотрудництванашої часописи, маємо сказати кілька слів о тім, що ми в відділї белєтристики приготовили для „TYGODNIK-А MÓD I POWIEŚCI“ на будуючий рік.

Маємо запевнені праці: *Марії Родзевичівної, Віктора Гомулицкого, Володислава Ст. Рей монта, Севера (Ігн. Мацїйовского), Володислава Уминьского* і многих инших.

В відділї поезиї звістні читателям пера: *Казимира Глиньского, Миріяма, Лянгого, Ор-Ота* і инших, обіцяли нам свої твори на слїдуючий рік.

Розпочинаємо рік 1900 двома творами повістевими:

Волод. Ст. Реймонта
повість п. з.:
І по многих днях. — І по многих лїтах....

Севера
повість п. з.:
Леґенда.

Услівя передплати разом з премією:

У Львові і Кракові:	
Чвертьрічно	1 зр. 80 кр.
Піврічно	3 зр. 60 кр.
Річно	7 зр. 20 кр.

В Галичинї з почтовою пересилкою:	
Чвертьрічно	2 зр. 20 кр.
Піврічно	4 зр. 40 кр.
Річно	8 зр. 80 кр.

Редактор ЯН СКИВСКИЙ.

Передплату для ЛЬВОВА і ГАЛИЧИНИ принимає, числа оказові і проспекта даром висилає

Головна Аґенция і Експедиция „TYGODNIKA“ у Львові

Пасаж Гавсмана ч. 9 і всї книгарнї і контори письм.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).